

Nr 711

**av fru Troedsson
om vidgad rätt för statsanställd till avdrag vid inkomsttaxering för
resekostnader.**

Enligt kommunalskattelagen 32 § 3 mom. skall såsom intäkt icke upptagas vad som av staten anvisats till hestridande av särskilda, med vissa tjänster eller uppdrag förenade kostnader såsom resekostnadsersättning. Till följd härav äger den skattskyldige icke göra avdrag för underskott som kan uppkomma genom att det anvisade anslaget icke förstår till täckning av därmed avsedda utgifter.

Denna bestämmelse kan i vissa fall få konsekvenser som förmodligen inte varit avsedda och som de skattebetalare som drabbas har svårt att acceptera. En statsanställd kan för en viss tid – kanske ett eller ett par år – få sin tjänstgöring förlagd till annan ort. Ligger denna ort på pendelavstånd utbetalas ersättning från arbetsgivaren för daglig resa med allmänna kommunikationsmedel.

Har den anställde under denna tjänstgöring regelmässigt en tidsvinst på minst 1 1/2 timme per dag vid resa med egen bil, skulle han normalt ha varit berättigad till avdrag för bilresor. Så blir dock inte fallet i ovan relaterade fall på grund av kommunalskattelagens stadgande, även om det bilreseavdrag den skattskyldige normalt skulle ha varit berättigad till avsevärt överstiger den erhållna ersättningen.

Skulle den skattskyldige i stället ha varit anställd av enskild arbetsgivare under i övrigt liknande betingelser, skulle han ha varit berättigad till avdrag för de kostnader varmed bilresorna överstiger den erhållna ersättningen. Det förefaller därför motiverat med en sådan ändring av ovan nämnda lagrum att den statsanställda ej missgynnas i här berörda avseende.

Med hänvisning till det anförda hemställes

att riksdagen hos regeringen anhåller om sådan ändring av kommunalskattelagen 32 § 3 mom. att statsanställd med resekostnadsersättning inte missgynnas när det gäller rätt till avdrag för dagliga bilresor i enlighet med vad i motionen anføres.

Stockholm den 24 januari 1975

INGEGERD TROEDSSON (m)